

ministeren en Myndighed, som bægge Ting have været enige om, han burde være i Besiddelse af, for saa vidt en saadan Sygdom opstaar her i Landet. Som Følge af dette Forhold har jeg ikke stønnet rettere, end at jeg burde søge ekstraordinær Bemyndigelse uden for Statsraadet til at fremsætte dette Lovforslag, idet jeg ikke turde tage Ansvar for ikke at blive udrustet med den Myndighed, som Rigsdagen har været enig om, at Ministeren skulde have i dette Forhold. Derfor er Lovforslaget fremsat. Om og i hvilket Omfang det vil komme til Benyttelse, kan jeg ikke sige i dette Øjeblik. Det beror jo ganske paa de lokale Forhold. Kommer f. Eks. et enkelt Dyr fra et fremmed Sted ind i en Besætning og straks findes besøgt med Sygdommen, vil der være Grund til straks at slaa det ned. Indtræffer et Tilfælde i en Landsby, hvor den ene Gaard ligger ved Siden af den anden, kan der være Tale om at slaa hele den vedkommende Besætning ned. Paa det Sted, hvor Sygdommen nu er udbrudt, tror jeg næppe, man behøver at gaa til saadanne Foranstaltninger, idet vedkommende Sted ligger isoleret, saa der ikke kan være Tale om Smittefare derfra, og naar al fornøden Forsigtighed iagttages, behøver man ikke at gaa til yderligere Foranstaltninger; men det forekommer mig nødvendigt for vedkommende Minister, naar Rigsdagen oftere har udtalt sig for, at en saadan Myndighed skulde være til Stede, da at søge den snarest muligt. Derfor er Lovforslaget fremsat saa hurtigt, som det efter Omstændighederne var muligt, og derfor tør jeg ogsaa antage, at hvis bægge Ting i øvrigt ville være enige om, at Lovforslaget bør fremmes og vedtages, vil dette ske med ekstraordinær Hurtighed. Hvis jeg ikke havde haft den Tro, vilde jeg ganske sikkert ikke have ønsket det fremsat; thi det vilde være mindre heldigt ikke at have det i Hænde, hvis man skulde faa Brug for det under de Forhold, som nu kunne komme. Hvorledes Sygdommen er opstaaet, er det ikke muligt endnu at have nogen Mening om. Der er selvfølgelig alt muligt Haab om at faa den lokaliseret og undertrykt, men det vil ogsaa stønnes — deri ville alle være enige — at jo hurtigere og sikrere man kan tage fat paa den, jo mere Haab er der om at komme til Ende med den.

Formanden (Høgsbro): Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ere allerede omdelte til ærede Medlemmer.

Seg slutter mig til den højtærede Indenrigsministers Ønske om at faa Sagen hurtig fremmet, og jeg vil derfor tillade mig

senere at foreslaa for Tinget, at Forslaget behandles allerede i Dag første Gang og maaske ogsaa anden Gang i Dag; men dertil hører naturligvis Tingets særlige Samtykke.

Udvalget for Valgbrevets Prøvelse har meddelt mig, at det er rede til at gøre Indstilling til Tinget om Valget paa Færøerne, og jeg giver derfor Ordet til Folketingsmanden for Odense Amts 3dje Valgkreds.

Berntsen: Den 2den Juni d. A. foretoges der Folketingsvalg paa Færøerne. Der stillede sig kun en Kandidat, Kredsens tidligere Repræsentant, Dverrettsjagfører Th. Thomsen. Den 10de Juni samledes i Thorsshavn det for Færøernes Valgkreds fælles Valgnævn og foretog Optælling af Stemmerne fra de forskellige Præstegæld. Resultatet heraf blev, at Dverrettsjagfører Th. Thomsen af København erklæredes valgt, idet der for ham var afgivet 407 Stemmer, medens der kun var afgivet 1 Stemme imod ham. Udvalget har inlet fundet at bemærke hverken med Hensyn til det udstedte Valgbrevs Affattelse eller med Hensyn til den Udvalget tilfillede Udskrift af Forhandlingsprotokollen for det fælles Valgnævn for Færøerne, ligesom der heller ikke fra nogen Side er fremsat nogen Anke imod det nævnte Valg, og jeg skal derfor paa Udvalgets Begne tillade mig at indstille til Tingets Godkendelse Valget af Hr. Dverrettsjagfører Th. Thomsen af København som Folketingsmand for Færøernes Valgkreds.

Da ingen begærede Ordet, gik man til Afstemning.

Udvalgets Indstilling vedtoges enstemmig med 75 Stemmer.

Formanden (Høgsbro): Det valgte Medlem er saaledes anerkendt som Medlem af dette Ting.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling, indtil Finansloven for Finansaaret fra 1ste April 1892 til 31te Marts 1893 er given.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)